

سال سخت شهر جهانی

حسام الدین اسلاملو

گزارش

بتوانند با ما رقابت کنند و بازار را اشباع کنند.

■ کشوری مثل هند چطوری توانست بازار فرش را در دنیا به دست بیاورد؟ مگر فرش ایرانی مشتری خاص خودش را ندارد؟ فرش ایرانی که جایگاه خودش رو داره اما وقتی ما میزان صادرات گلیم‌مان کم باشد و تولیدات هند فراوان تر و توی بازار با قیمت کمتر موجود است. خب

مشتری می‌رود سراغ آن. مگر اینکه آن قدر کیفیت گلیم شیرینی پیچ سیرجان را خوب ببیند که همچنان طرفدارش باشد.

■ به عنوان پرسش آخر، آینده هنر گلیم بافی سیرجان و خود گلیم شهر جهانی گلیم را چگونه می‌بینید؟

گلیم شیرینی پیچ سیرجان با توجه به نوع گره و بافت و رنگ آمیزی‌ئی که دارد و مواد اولیه‌اش واقعا منحصر به فرد است و یک گلیم خاص است که حرف برای گفتن دارد. اگر مشکل تحریم حل شود و نسل جوان هم به این حوزه وارد شوند، می‌توان آینده خوبی برای گلیم شیرینی پیچ و صنایع دستی‌مان دید. پتانسیلش را واقعا داریم. حیف است که بخواهد کم‌رنگ شود. باید ارزش این هنری که از نسل‌های گذشته برای ما به یادگار مانده را قدر بدانیم.

مہتاب طلاپور فعال حوزه‌ی گلیم و قالی سیرجان است. هم مشکلات بافندگان را از نزدیک لمس کرده و هم با محدودیت‌ها صادرکنندگان این محصول شهر جهانی گلیم در دوران تحریم و در روزگاری که هند و چین بازار جهانی این محصول را از ایران گرفته‌اند. با او درباره‌ی همین مشکلات گپی زدیم.

■ بافندگان گلیم هنوز فعالیت دارند یا دست از کار کشیده‌اند؟

هر صنعتی نیاز به نیروی جوان و جدید دارد. واقعیت این است که بافندگان قدیمی اکثرا بندگان خدا فوت کرده‌اند. نسل بعدی هم اکثرا دچار آسیب‌هایی مثل دیسک کمر و گردن هستند که این باعث شده بافندگان کمتر خودشان را درگیر بافتن کنند. اما هنوز هم تعداد خیلی زیادی بافنده داریم که مشغول کار هستند و این هنر و صنعت را حفظ کنند. من به عنوان جوان‌ترین تولیدکننده‌ی زن می‌بینم که متأسفانه در بین نسل جوان‌تر این هنر قدری که شایسته است درک نشده است. نسل جوان هنوز ارزش آن را نمی‌دانند. نگاه‌شان به تاریخچه گلیم بافی برمی‌گردد به تاریخچه گلیم که اکثرا افرادی که انجام می‌دادند، زنان کم سواد اما خوش ذوق بودند که این هنر موروثی آبا و اجدادشان بوده است. در ذهن عموم مردم بافندگان قدیمی اکثرا یا افراد کم سواد بودند یا میانسالان بودند و به این فکر نمی‌کنند که خودشان می‌توانند این کار را یاد بگیرند، دست کم به عنوان یک هنر. مهارت‌های گلیم بافی را بیاموزند در افزایش مهارت‌های اجتماعی‌شان هم موثر است.

بچه‌ها با افتخار کلاس نقاشی و عکاسی می‌روند، در حالی که بافندگی هم یک هنر است. کلاس موسیقی می‌روند اما گلیم بافی تعداد کمتری شاگرد دارد. نسل امروز نگاه‌شان به هنر گلیم بافی مثبت نیست. اگر فرهنگ سازی شود که نسل نو علاقه‌مند به این هنر شود و خانواده هم توی ذوقش نزنند و حمایت کند، این خیلی به رونق اقتصاد گلیم در سیرجان کمک می‌کند.

■ با این اوصاف به نظر شما سیرجان امروز چقدر برازنده عنوان شهر جهانی گلیم است؟

سیرجان در شهر جهانی گلیم هست، هم تولید دارد هم طراحی. مشکل ما کشوری است. مشکل فروش‌مان است و تقصیر سیرجان نیست. چیزی که تاثیر گذاشته تحریم‌هاست.

■ بهتر بود چه اتفاقاتی می‌افتاد تا ضربه کمتری به بحث صادرات فرش و گلیم وارد بشود؟

به خاطر تحریم‌ها صادرات تقریبا منتفی شده است. به جز چند تاجر که از ترکیه می‌آیند و خرید می‌کنند.

بله گلیم سیرجان به کشورهای اروپایی و کشورهای حوزه خلیج فارس صادر می‌شود. تحریم‌ها میزان فروش خارجی را خیلی کم کرده‌اند. حتا همین که ما توریست نداریم، روی فروش خیلی تاثیر می‌گذارد. این‌ها عوامل مهمی‌ست که موجب می‌شود در بازار جهانی کشورهای دیگر

